

EDITORIAL

Jaroslav C. Novák

Jaké byly motivy práce, kterou bychom klidně mohli nazvat „Hledáním ztraceného (golfového) času“? Na počátku byla obyčejná zvědavost autora. Na otázky typu „Jak to bylo s původním motolským hřištěm, kde přesně se rozkládalo a jak vypadalo?“ nešlo najít odpověď. Očitých svědků se již nebylo možné zeptat a informacemi nedisponovali ani znalci golfové historie. Vodítkem pro další bádání se stala čísi poznámka, že by se možná „něco o golfu“ našlo v archivu Sokola, který je však (zatím) nedostupný, protože jako dosud neuspořádaný leží v depozitáři Národního muzea v Terezíně. Tak se po nějakém čase, díky péči Oddělení tělesné výchovy a sportu NM, podařilo dostat k nejen k archivu Sokola – ale v jeho rámci až k registratuře Golf Clubu Praha – a odtud dál. Výsledkem byl článek „Old Course českého golfu“, uveřejněný v časopisu ForGolf č. 3/2011 k 85. Výročí založení GCP. Stal se pilotním příspěvkem do rubriky později pojmenované „Revisited“. Archiv GCP se podařilo digitalizovat a uspořádat do podoby sborníku dokumentů „GCP v Motole a Klánovicích“, vydaného Golf Clubem Praha ještě v témže roce...

Otázek kolem „ztracených“ hřišť ale přibývalo – Ringhofferovo ve Volešovicích, pražská Hadovka Z. M. Havránkové atd. Na Klánovice byl archiv GCP bohatě dostatečný. Na Piešťany, Svatku a Třemšín už jsme šli ve dvojici – s Prokopem Sedlákem. Úměrně otázkám rostla i poptávka po odpovědích. Nakonec jsme se nechali editorem

ForGolfu Hynkem Justem přesvědčit k překročení zdánlivě „magické“ poválečné hranice. Za ní jsme se ocitli v kvalitativně odlišné situaci – podkladů je relativně dost, i pamětníci dosud žijí a někteří nám byli dokonce ochotni poskytnout osobní svědectví – naše poděkování patří Mgr. M. Mudrochovi za Svatku, MUDr. I. Balcarovi za Bozkov, PhMr. J. Punčochářovi za Poděbrady, J. Schovánkovi za Semily, Ing. K. Kaprálovi za Motol, Ing. M. Moučkovi a Ing. J. Císařovi za Šilheřovice. Jisté riziko této „mladší geologické vrstvy“ je spojeno s tím, že na stejný jev zpravidla existuje i několik různých, nezřídka protichůdných výkladů. Některé aspekty, zejména otázky týkající se personálií, navíc (ještě stále) zůstávají „tabu“... Řešili jsme to snahou pojmenovávat věci pravými jmény a publikovat pokud možno ověřitelná fakta.

Když se stalo zřejmým, že kompletace tématu je „jen“ otázkou vůle a času, zbývalo dorazit dvě ztracená hřiště ze slavného lázeňského trianglu. V zájmu kvality a oživení stylu jsme přizvali ke spolupráci člověka nejpovolanějšího – Lukáše Svobodu, spoluautora skvělé západočeské Green Story. Závěrečná volba každého z nás pak byla věcí osobní oblíbenosti – P. Sedlák ztvárnil svoje dvě „osudová“ témata: Mariánky a Líšnici, J.C. Novák zase místo, kde jako student před lety (v Šilheřovicích) ke golfu přišel... a pak ještě nejnovější „objev“, kterým je prakticky zapomenuté, téměř ztracené hřiště Tatra-Clubu v Tatranské Lomnici. Toto se, po marném hledání po slovenských úřadech, doslova na poslední chvíli vynořilo ze tří registratur Státního archivu Ministerstva vnitra SR v Levoči... Jsme tomu velmi rádi a věříme, že neméně potěšena tím bude

i naše golfová veřejnost! Poděkování za spolupráci patří M. Hajduové z Košic, Ing. I. Mičkoví ze slovenské GOLF revue a Ing. E. Reichovi z Prahy za překlad z maďarštiny.

Snad ještě několik slov k použitým technikám a pracovním metodám – kromě vytěžení klasických archivních pramenů, jimiž byly klubové a městské archivy, státní a policejní archiv i mimořádně „výživný“ archiv Oddělení tělesné výchovy a sportu Národního muzea v Praze – operujeme i s některými doplňkovými zdroji, z nichž nejdůležitějším je studium historických leteckých snímků z VHGU v Dobrušce a jejich porovnávání se současnými ortofotomapami. Naopak za tradiční metody lze považovat rekonstrukce původních plánů a dalších částí projektových dokumentací, trosek firemních fotoarchivů i soukromých sbírek, dobový tisk nevymáje.

Autoři zdůrazňují, že budou velmi vděční za každé další upozornění či doplněk, kterým jim laskaví čtenáři napomohou prohloubit, poopravit, pozměnit či dokonce otevřít zcela nový pohled na kterékoli z prezentovaných témat. Ptáme se proto, že „dotaz & odpověď“ zůstávají i v dnešní pozdně moderní a technologicky velmi vyspělé době tím neefektivnějším způsobem získávání informací. A o nic jiného v našem případě vlastně nejde, než zpřesňovat a pokud možno zcelovat fragmentální znalosti, které naše golfová generace měla o činnosti těch předchozích – a přitom je bude muset přenášet na následující...

Považovali bychom za úspěch (i dostatečnou vlastní odměnu) přispět k tomu, aby takto tradované zprávy byly co nejúplnější a pokud možno objektivní...

foto I. Paggio